BUSINESS OF THE HOUSE

Mr. CHAIRMAN.—Before resuming, the debate I would like to bring to the notice of the hon'ble members though to-day is the fifth day for discussion on Budget and there are two more days according to the schedule. Therefore, let the Hon'ble members be brief and to the point. There are so many members yet to take part in the debate. Hence, I would like to request the Hon'ble Members to be brief.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸುಮಾರು 21 ಗಂಟೆ ಸಮಯ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಶನಿವಾರದೊಳಗೆ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಸೋಮವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡುಗಂಟೆವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿವಸ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಬಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಎರಡು ದಿವಸಗಳು ಬೇಕು.

Mr. CHAIRMAN.—I will give the statistics. I have given more time to the other side.

BUDGET ESTIMATES FOR 1963-69

(General Discussion)

(Debate contd.)

Mr. CHAIRMAN.—Mr. S. C. Kubasad to continue his speech.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಸದ್ (ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನನ್ನ ದಿವಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಇಂದು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ದಿವಸ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ದೋಷದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನನ್ನ ದಿವಸ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವಂತಹದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1956 ರಿಂದ 1966 ರವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲು ತನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆಯೆನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬಹುದು. 1956 ರಿಂದ 1966 ರವರೆಗೆ 74 ಲಕ್ಷದ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 183 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೋರ್ ಡೋಜರ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. 1955-56 ರಿಂದ 1965-66 ರವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ 18 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಫಲವರ್ಧಕ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 83 ಸೀಡ್ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಸುಮಾರು 14,800 ಬೆಳೆ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1956ರಲ್ಲಿ 12 ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳು ಇದ್ದರೆ 1966 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 322 ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಿಕೆಯರ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 223 ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್ (ವಿಧಾನ ಸಭಾಕ್ಷೇತ್ರ).—ಸೀಡ್ಸ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಂಗಾರಾದಂಥ ಸೀಡ್ಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗದೆ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಸ್ಮಾಕ್ ಮಾಡಿರುವ ಸೀಡ್ಸ್‌ಗೆ ಹುಳ ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ನಿಜವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಬದ್.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೀಡ್ಸ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು 10 ಸಾವಿರ ಎಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸೆಮಿನೇಷನ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು 149 ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 16,500 ಕರುಗಳು ಜನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಪ್ಲಾನ್‌ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆಯಿಂದ 1956 ರಲ್ಲಿ ಒರಡು ಕೋಟಿ 72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಈನ್ನು ಸಹಕಾರ ಖಾತೆಯೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. 1957ರಿಂದ 1967ರವರೆಗೆ 19500 ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ 37 ಲಕ್ಷ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು 2 ಕೋಟಿ 18 ಲಕ್ಷ ದುಡಿಯುವ ಬಂಡವಾಳವಿದೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಏರಿಯಾ ವನ್ನು ಸುಮಾರು 98.5 ಭಾಗವನ್ನು ಕವರ್ ಮಾಡಿವೆ. ಮತ್ತು 45 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಕವರ್ ಮಾಡಿವೆ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುವ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಕೂಡ ಪುರ್ತಿ 19 ಲಕ್ಷ 98 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅಲ್ಪಕಾಲಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 12,954 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 4 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಲ್ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ 40 ಸಾವಿರ ಡಿಸೆಲ್ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ 14 ಲಕ್ಷ ಟಿಲ್ಲರೆ ಬಫರ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಮಾಡಿ ಹಂಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಈ ಫಿಗರ್ ಹೇಗೆ ಬಂತು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಬದ್.—ಅದು ರಿವ್ಯೂ ಆಫ್ ಗರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಮತ್ತು 29 ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿವೆ. ಈಗ 499 ಕನ್ಸ್ಯೂಮರ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಅದರೊಳಗೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ರಾಭ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಭದ್ರಾವತಿಗಳ ಜನತಾ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಏಳು ಲಕ್ಷ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಮತ್ತು ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಪರವಾಗಿ 1228 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶೆಡ್ಯೂರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್, ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಎರ್.ಐ.ಸಿ. ಸಾಲ ದೊರೆಕಿಸಿ 11 ಸಾವಿರದ 363 ಜನರಿಗೆ ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿವೆ. 1956-57 ರಲ್ಲಿ 325 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1966-67ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ಕೋಟಿ 36 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಕನ್‌ಸಂಪ್ಶನ್ ಆಫ್ ಪವರ್ ರೀ-ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಆದಮೇಲೆ 34 ಯೂನಿಟ್ ಇದ್ದುದು 55 ಯೂನಿಟ್ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಷ್ಟು ಇದ್ದವು, ಅವುಗಳ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಸಿಲೆಬಸ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕಲಾ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಸದ್)

ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ಇದರಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಲೈನಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಆರ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಏನಿವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಕೋಡ್‌ರಾಗು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. unclaimed property ಮೂಲಕ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತಿದೆ ಎಂದು. ಲೇಟ್ ರಾಣಿ ಅಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗ ಹೈದರಾಬಾದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಳಿವದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಶನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಧಿಯೂ ಡಿಸೆಂಬರ್ 68ರವರೆಗೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಅಷ್ಟೊರಿನೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಲಾಖೆಯೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬರೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಇದ್ದಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇ ಕೊಡುವರು ಸೊಸೈಟಿಗೊತ್ತಿದೆಯೇ, ಸ್ವಾಮಿ !

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಸದ್.—ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗದಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು 1965ರಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಜಮಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಧಾರಣ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕರಳು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ 7-8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಇವರಿಂದ ಸುಮಾರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ವಸೂಲು ಆದಮೇಲೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ವರ್ಷ ಚ್ಯೂಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಇನ್ನೂ ರೊಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ತನಿಖೆ ನಡಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ತಪಾಸು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಸರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕನಗೌಡ ಸಿದ್ದನಗೌಡ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ಯಾಚ್ಯುಟರಿ ಆಡಿಟರ್ ಎಂದು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ಕುಬ್ಸದ್.—ಸ್ಯಾಚ್ಯುಟರಿ ಆಡಿಟರು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಅವರಿಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಹಣ ವಸೂಲ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಕೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೊಲ್ಲದು. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಆಡಿಟರು ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಸ್ಪೆಷರ್ ಆಫೀಸರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವಂತಹುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಾಗ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಂಚಲು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೀಜ ಹಾಗೂ ಫರ್ಟಿಲೈಸರುಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ಇರುವ ರೊಕ್ಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಗನೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು ಇಲ್ಲಿ ಏಳು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜಿಯಾಲಜಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಸರಕಾರ ಹೋದ ಸಾರಿ ಗವರ್ನರ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕರೀಗೌಡರು ಕಷ್ಟದಗುಡ್ಡದ ಗಣಿ ಶೋಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಇದೆ. ಇಲ್ಲೇನೋ ಬಂಗಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಎಂತಲೂ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅನುಮಾನವೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ಇದರ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಜೋನನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಜೋನು ಆಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಈಚೆಗೆ ಪ್ಯೆದ್ರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಜೋನು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಆ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತು ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ಮಾನ್ಯುಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜೋನಿಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಜೋನು ಆಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

3-15 P.M.

ಇನ್ನು ನಂಶೋಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಿರೇಗೌಡರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೋಧಿ ಹಾಗೂ ಹತ್ತಿ ಬೀಜಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರೆ ಇಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಬೀಜಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ನರಗುಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೋಧಿ ಬೀಜಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಬೀಜಗಳು ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹತ್ತಿಬೀಜಗಳು ಹಾಗೂ ಜೋಳದ ಬೀಜಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಭಾವತಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri GANJI VEERAPPA (Teachers' Constituency).—Mr. Chairman, Sir, it is my pleasant duty to congratulate the Finance Minister and the Government for presenting a Budget, though of course at the outset it appears to be surplus Budget. I am glad the Finance Minister has very frankly expressed as to how far the financial position of the State does not permit a better situation than this. I have to say that it is a very frank exposition of the financial positoin, because obviously if the increase of D.A. which comes to nearly 8 crores of rupees, was taken into consideration, perhaps this would not have been presented to this House as a surplus budget. It has obviously not been taken into consideration. In fact if we read the Finance Minister's speech on page 32 he says :

"The current year opened with a minus cash balance of Rs. 2.95 crores, a Ways and Means advance and Overdraft

(SRI GANJI VEERAPPA)

from the Reserve Bank of India of Rs. 11.80 crores. The transactions of the year are expected to result in an overall deficit of Rs. 9.84 crores."

Further he says :

"This will further worsen the opening cash balance of Minus Rs. 2·95 crores to a minus balance of 12. 79 crores at the end of the current year."

He has not hidden anything from the Legislature. In fact he further says on page 33 :

"I have therefore to report to the House with a deep sense of regret that we are forced to depend on overdrafts for at least some time to come as indicated by me elsewhere."

He has frankly said that the Government will have to depend on overdrafts and we cannot avoid it. I had an occasion to go into the question of over drafts and public debts. I wish Mr. Anjanappa was present now because when I was the Chairman of the Public Accounts Committee, he was a member. Though it is highly regretrable that we are driven to the position of making withdrawals through overdrafts, it has become inevitable on account of the Plans before us. We cannot help but make use of the overdrafts. Overdrafts which amounted to certain crores of rupees have been converted into loans by the Centre. The Centre came to our rescue But there is one more difficulty consequent on the constant increase of Dearness allowance by the Centre. I quite sympathise with the State Government employees when they say that there is disparity between the Dearness Allowance given to the Central Government employees and to our State Government employees working side by side. So, we give to our own officials the same rate of dearness allowance to remove that disparity and discontent because it is practically the Government servants who execute our plans here. Government has to necessarily pay heed to the requests of the State Government employees to increase their dearness allowance to the level of the Central Government employees. If we just see, we can know to what extent the Dearness Allowance has been enhanced during the last few years. It has come to Rs 14 crores. That is one of the reasons which has contributed to the present financial situtation in the State.

Now that the Finance Commission has been appointed by the Centre with Sri Thyagi as Chairman, I suggest to the Government that the Finance Commission must be told that in case the Govern ent of India goes on increasing their rate of Dearness Allowances to their employees, they keep in view the financial resources of the States so that, thereby they must also should not create a situation in the States. If this disparity in allowances is created by the Centre itself, it is very difficult to the State Governments to function without extending the same rate of dearness

allowances to their own employees. The Finance Commission must be clearly told either not to go on increasing the Dearness Allowance of Central Government servants without consulting the States and knowing their resources, or, if they do so, they must pay to the State Governments by way of compensation the amounts that will be required to enhance the allowances of their employees to the level of the Central Government employees. I hope the State Government will impress upon the Finance Commission this aspect of the matter when they visit our State so that they may keep this in view while making allotments of grants to the states.

One more thing about which I wish to make my observation is with regard to the Plan expenditure. What happens with regard to whatever money the Central Government will be giving to us for the Central schemes, is that they do not come to us in time at all. Of course, in some cases there were lapses on our part also. The Heads of Departments will have to prepare schemes in advance so that they can give an idea to the State Governments as to what money will have to be spent by the State Exchequer and what is the share of the Centre. What normally happens here is that in Centrally-sponsored schemes the estimates are not prepared in time The schemes would reach the Centre in the month of December or January and by the time the Central Government give their approval, the official year will have come to a close; and we will not be able to spend the money they are giving us. As a consequence, huge sums of money given for Centrally-sponsored schemes remain unspent. The Public Accounts Committee made on observation to this effect, namely, that the Heads of Departments and the Secretaries to the Government should be pulled up to prepare well in advance our schemes, our requirements and our estimates so that we may spend a major portion of money. Several Centrally-sponsored schemes re nain unexecuted for lack of foresight. We must be able to spend almost all the money. We are now allowing to lapse; that should not happen.

One other thing I have to observe in this connection is, one of the reasons for huge deficits is that arrears are not collected promptly. In fact, the Public Accounts Committee held a meeting of Heads of Departments and Secretaries and Divisional Commissioners and told them that unless the huge arrears that were pending were collected, the deficit can never be wiped out. I see that there has been a shortfall of Rs. 9 crores in the State Revenues; less provision has been made in regard to the sources from revenues. The land revenue is Rs. 5 crores. Perhaps Government expects the collection of the arrears of Rs. 4 crores. out of the total arrears. We hope that maximum efforts will be made at least from now on to collect this arrears of Rs. 4 crores. Otherwise, there may be deficit in that item also. Instructions may issued for the collection of huge arrears. Unless disciplinary action is taken against those officers responsible for non-collection, these arrears may continue from year to year. In all sectors we see huge arrears. In the co-operative sector also, we see money advanced to them for specific purposes

(SRI GANJI VEERAPPA)

remain unspent. In fact, that money could have been spent for development works. In the co-operative sector, huge amounts are remaining for nearly five to six years without being spent. In fact, money was given for godowns; it came to nearly Rs. 2 crores. For the last five years, they have remained with the co-operative societies. Steps should be taken to keep a watch over those amounts to see whether those sums have been spent or not. Otherwise, the question of making up deficits becomes a difficult task. I think this will be taken note of by the Government and they will see that the unspent money in those Departments will be given back to the Government; I mean, they must be surrendered in time so that it may be made available for other activities.

The other point about which I would like to mention is, I see from the Budget that a sum of rupees 9 crores is allotted for Irrigation. In my humble opinion, this is not sufficient. In fact, from a cursory glance at the speech of the Finance Minister, I felt that some more money should have been made available for major and medium irrigation works, by cutting the short allocations made to the other Departments. On page 19 of the Finance Minister's speech, it is stated:

> "With a view to enable the Road Transport Corporation to meet the commitments on account of nationalised scheme pertaining to Shimoga, Bangalore and Kolar, a sum of Rs.2 crores has been made available over a period of 2 years, the expenditure being met from the accumulated depreciation fund invested with the Government."

When I say that some more money should be set spart for irrigation; it is not that I am opposed to nationalisation. There is no hurry for that. After all the return from the Transport Department on the investment made is not very happy. Of course, I am not prepared to dam the working of the Road Transport Corporation. It is working fairly well. But some of these departments could have waited for some more time for allotment of funds. This sum of Rs. 2 crores could have been made available for 'Irrigation'. On a previous occasion also, I referred to Nagarjunasagar Project. The Andhra Government have spent Rs. 130 crores for the last ten years at the rate of Rs. 13 crores per year. That will bring into irrigation 34.56 lakh acres.

Sir, our economy will not improve unless our irrigation potential is exhausted and more and more land is brought under irrigation because this is the only way to develop an all side improvement in economy. So, the allotment of 9 or 10 crores in the budget is not sufficient at all. In sact, I am prepared to see that even the education department foregoes ome money and the roads and buildings can wait for some time and the urther nationalisation of road transport can wait for some time more; imilarly, other expenditure for other activities here may wait. Sir, if

all the watar available to us in Upper Krishna and Cauvery has to be utillsed, we have to spend five to six hundred crores; perhaps with the trend of increasing rates, it may be 1,000 crores. From now alone we must see that our projects are completed soon. Otherwise, apart from our food position, our economic position does not improve. Our percentage in irrigation is 9 whereas in Andhra and other States it is 30 to 40 per cent. So, I am disappointed to see that more money is not allotted to irrigation projects. Sir, since I saw this Nagarjuna Sagar project, I have revised my thoughts over several of these things and our budget should be irrigation oriented. Upper Krishna which is a very useful project for the arid areas of our State is being urged both in this House and the other House that the Centre should be requested to finance to complete this project. It should be taken up as a national project rather than a State project because it serves the arid districts of the State. Therefore, Government should bring pressure on the Centre in regard to Upper Krishna project which requires huge moneys. With our own resources, it will require 20 to 30 years to complete that project. Only fifty lakhs of rupees has been spent so far, perhaps, to pay to establishment half of this amount goes. I do not know what other progress has been made in this project. So, I submit, unless we tell the Centre that this must be taken as a national project, there is no hope of improving the situation here. Similarly, even in Cauvery basin, serveral of these projects must be completed before 1974 because between Madras and Mysore there was an agreement that before 1974 our rights of utilising the Cauvery waters must be completed. Otherwise, legal complications will arise whether Mysore can draw water further from Cauvery. So, I request the Government to give top priority to these irrigation projects so that at least some of them may be completed at the stipulated time.

Sir, if we look at the Industries Department, in fact, we have invested crores of rupees in industries like the N. G. E. F. and even in REMCO. Somehow, this recession in industries, not only in Mysore but elsewhere also, has set in and we must think how to remedy this. Even Bhadravati is not yielding well. As matters stand at present, we are not getting the expected return from the industries. There are two factors. I think my friend Sri Narasimhan agrees with me that whenever Government gives an increased bonus or increased wages or any concessions to the labour, it must be linked to the productivity. They must also know that when they claim higher wages or higher concessions, they must also know that they must add to the increased productivity of those concerns. Now what happens is, it is not commensurate with the productivity of the several concerns. In fact, we see in a number of cases, the labour organisations have not realised that they must add to the productivity of the industries. If this co-operation is forthcoming from the labour sector, I have no objection to give any further consessions or facilities to the labour class from the industrial concerns, whether private industries or Government industries. In fact, the very structure of the labour unions in our State or in our country is different

(SRI GANJI VEERAPPA)

from that which prevails outside. Sir, I have gone round the world and seen several labour organisations. Their scope of activity is different from the scope of activity of our labour organisations here. The increased concession is linked up with the productivity. If that happens, both the sectors improve. That is not there in our country and in our State and several of the industries suffer for want of co-operation on the part of the labour. So, in the case of N.G.E.F. and REMCO, and other industries where crores of money is invested, I think it is better some experts go into this question. There is no doubt that there is general recession in the country. That alone is not sufficient to wait and see that further losses occur. So, I suggest that the Government may have an expert advice to see how best these losses could be minimised. They are still expanding; their expansion programme is not over. At the same time, it is better that the matter is thoroughly looked into by the Government.

Sir, speaking on education on two occasions criticisms were made on the floor of this House by my good friend Sri Anjanappa in respect of Bangalore University. Sir, I had an occasion to speak on the working of the Bangalore University and my other friends who are on the Syndicate and the Senate have also sufficiently expressed themselves and they have said that the Bangalore University is working most satisfactorily under the able guidance of the Vice-Chancellor. Sir, it is better to clear some misunderstanding, if any, because the criticism on the department of education is all right as the Government and the hon. Minister can give the other side of the picture so far as governmental activities are concerned. Unfortunately, in the case of Universities, Government is not responsible for certain things with which the Universities are concerned. In the matter of appointment criticism was made that in one appointment the procedure followed was not legal and the bona fides of even the Vice-Chancellor were questioned by saying that he has acted in a communal manner. Sir, let not the House or the public go with the impression that there is something wrong with the University, specially, in the matter of appointments. I have got the proceedings of the meeting of the Board of Appointment of the Professor of Geology, the one that was criticised here by my friend Sri Anjanappa. What he stated was that in the matter of appointment in the Department of Geology, there was no unanimity among the members of the Board, and one member was absent and on this account alone the Board was not proper. In fact this Board consisted of three members. The Vice-Chancellor acts as the Chairman and there are two experts, Dr. Rama Rao and Sri A. Rama Das. These three members with the Registrar as Secretary constitute the Board.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮುರ್ತ್ಯಾರಾಧ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಮತ್ತು Proceedings of the Syndicate are confidential ಎಂದು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರಂತೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

Sri GANJI VEERAPPA.—The proceedings are confidential. As the matter is brought before the House it becomes.....

Mr. CHAIRMAN.—It is better that the hon'ble members discuss in a general way without going through the proceedings.

Sri G. V. ANJANAPPA (Graduates' Constituency).—I would like to know from the Chair that so far as criticism of the administration of the university is concerned, the members are up against making any such criticism. How are they allowed to speak on the merits of the administration of the university ?

Mr. CHAIRMAN. —That is what exactly I have suggested. I have told them not to try to discuss them in detail and that the confidential reports cannot be read and disclosed here.

Sri S. P. RAJANNA (Teachers' Constituency).—Further, ruling has been given that matters relating to appointments in the university, cannot be discussed in this House.

Mr. CHAIRMAN.—On previous occasion it has been brought to the notice of the hon'ble members that university is a statutory body and Government is not concerned with its day to day affairs. So the details of the proceedings and all those things may not be discussed here. They can be referred to in a general way.

Sri GANJI VEERAPPA.—I am thankful to the Chair for the kind intervention and guidance. I was not going through the details. To the extent Sri G. V. Anjanappa made reference, I was meeting the point, and nothing beyond that.

Sri G. V. ANJANAPPA.—On a previous occasion the hon'ble member stood up and said that I should not mention and on that score I was not allowed to speak. Now, if he is going to support the action, I must be given an opportunity to rebut it.

Sri GANJI VEERAPPA.—After all my friend knows that he had his own chance. He spoke and he may have occasions to speak on the subject. So I am submitting to the Chair that I am not going into the details because I myself have taken objection that we should not go into details and you were pleased to say that in a general way this House may criticise. Suffice it to say that the allegations made by my friend were not correct and justified at all. Recently the syndicate took note of the criticism and the syndicate has unanimously passed a resolution that the criticism was not based on facts.

Sri G. V. ANJANAPPA.—That itself speaks. In the absence of the member who made such a remark on the floor of this House, they have taken an unanimous decision. I do not know what was the special reason for it. That itself speaks how fair they are. In my absence they have taken a decision. In fairness to the member who made the remark, they should have given me an opportunity.

3-45 P.M.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಂಜನಪ್ಪನವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರು ಅದು ಸರಿಯೇ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಮಾಡಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಸಿಂಡಿಕೇಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿ, ಈ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಿ. ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಸಮೇತ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ರುಜು ಪಾತು ಮಾಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಆಂಜನಪ್ಪನವರು ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ಸ್ ಕೊಡಲಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ ಆಂಜನಪ್ಪ.—ನಾನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I rise to a point of order. How are we concerned with the proceedings of the syndicate that took place ? We are not bothered. They may take any decision or not. The only point for consideration is whether the criticism of the policy or day to day administration of the University is correct. The Chair has given a ruling. As far back as during the time of Sri Mavalankar there is a categorical ruling given with reference to contemporary practice and I do not think we should break it today. Having regard to that I think we can only discuss general policies and if the general policy is going to be influenced directly or indirectly by quoting concrete instances, it is up to the Chair to permit and the members cannot take advantage.

Mr. CHAIRMAN.—I have given a ruling on the same point I need not add anything more to it. Whenever such a thing occurs I have to remind the members not to discuss details, not to disclose the proceedings and not to mention the names of persons who cannot defend themselves in this House. I have requested the member not to mention all these things and he can proceed further.

Sri GANJI VEERAPPA.—I am thankful to the hon'ble member Sri V. Venkatappa and he happens to be a member of the syndicate along with me. It is not fair that we should quarrel over these. It should be settled in the syndicate. On that very score we were objecting. If there is anything, the proper forum was syndicate. Because he raised the question here, I did not want to let it go unchallenged.

Sri G. V. ANJANAPPA.—The very fact that the so called Registrar of the Bangalore University has supplied information to those who are supporting him justifies what I have said. Our elderly member is in possession of facts. But when I requested them to give facts and figures, I have been denied. This very fact speaks how fair they are.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA (Minister for Agriculture and Education),—As a syndicate member, he is entitled to know every fact. This statement surprises me.

Sri G. V. ANJANAPPA.—That is my misfortune.

Sri GANJI VEERAPPA.—Once again another aspersion or allegation is made against the Registrar who is not here to defend.

Sri G. V. ANJANAPPA.—In that way we cannot talk even about a Sub-Inspector or Inspector because they are not here to defend.

Sri GANJI VEERAPPA.—My friend should know if the Sub-Inspector is not here, the Home Minister is here to defend. In this case, no one to defend the university is here. The Vice-Chancellor is not here; the Government cannot defend them because to the extent the university enjoys autonomy, it is the university that is responsible. So, I appeal to him that even the allegation made against the Registrar in his absence is not correct. If he says that the information that is furnished to us and others is not furnished to him, I cannot help it. It is his right to go into any file and get any information that he wants. My hon. Friend has as much access to the information in the University as anyone of us and even more. Many a time I have noticed that he is in possession of more information than some of us. I would only submit that let there be no misgiving. Everything that is said here goes to the Press and if only Anjanappa's speech is read by the public, there may be an impression in the public that there is something radically wrong with the appointments, that they are made illegally and on communal lines without any regard for the rules or procedure. My hon. Friend knows that all these appointments are made in a very fair manner and in conformity with the rules. Especially in the case of the Reader of Geology, one member who differed said that he is fit to become a Professor and the other two members said that he is fit to become a Reader and the Syndicate made him only a Reader. So, not only the appointment of the Reader of Geology but other appointments have been very fair and the Syndicate has been careful enough in these matters.

Sri G. V. ANJANAPPA.—The Hon. Member is again going into the merits of appointments.

Mr. CHAIRMAN.—He has not gone into the details; he is only stating in general terms what is happening there.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—Sir, the hon. Member Sri Anjanappa makes sweeping allegations; he does not make concrete allegation or substantiate his statements. He simply makes a statement and challenges that he is going to resign and going to do this and that. I think this is not the way in which debate should take place here.

Sri GANJI VEERAPPA.—Sir, what I want to submit is that the appointments have been made correctly and fairly and in accordance with rules and procedure that are laid down under the Bangalore University Act. I once again repeat that we have got a very able Vice-Chancellor who has contributed to the growth of this young University. He has spared no pains to see that everything is done to build up this infant University. The allegations that have been made against the Vice-Chancellor personally are really unfounded and I am sorry they

(SRI GANJI VEERAPPA)

have been made here. The Bangalore University has a very able and learned Vice-Chancellor whose integrity and ability are known not only here but even outside.

I may also mention that the U.G.C. has disappointed us this year. In fact, the Bangalore University should have been equated with the older Universities in the country because it is a growing University. In the allotment of funds by the U.G.C., though the requirements were nearly Rs. 90 lakhs for development purpose, they have given only Rs. 70 lakhs and they say only 70 per cent can be spent. This comes to Rs. 50 lakhs. The Government may kindly take up this matter with the U.G.C. the Central Government and see that this young University is treated in a better manner. Unless more funds are made available, we cannot develop this University. In fact, the very idea of starting this University emanated from a committee appointed by the U.G.C. itself. I also suggest that the Government of India may be prevailed upon to make this University a Central University. From the point of view of the entire South, Bangalore is ideally situated and this University may be converted into a Central University were the science faculties may be developed. There is great need for carrying on research in the scientific field and Bangalore with the Indian Institute of Science and other defence industries located here is ideally suited for this purpose. Government may earnestly take up this matter with the Centre because when Mr. Chagla, the previous Education Minister was here for the inauguration of this University, he gave us a hope that the Government of India will very soon make it a Central University. That hope still remains unfulfilled and we may just remind the Centre once again to fulfil that hope which they held out some time back.

MR. CHAIRMAN.—The House will now adjourn and will re-assemble after half an hour.

The House rose at Four of the Clock to re-assemble at Thirty Minutes past Four of the Clock.

The House re-assembled at Thirty-five Minutes past Four of the Clock.

[MR. CHAIRMAN in the Chair]

BUSINESS OF THE HOUSE

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sir, with the permission of the Chair, I have a representation to make. Tomorrow is a non-official day. We have already missed one non-official day. I should like the Chair to see

that tomorrow non-official business is taken up. We can go on with the budget discussions on Monday and Tuesday. That seems to be the general sense of the members whom I have consulted in the lobby.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ರಿಜ್ಯೆರಾಗತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿವಸ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—I have not restricted the time. But, at the same time, I am requesting that this should not repeat. Members can be as brief as possible.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ತಾವು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕಾಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಮವಾರ—ಮಂಗಳವಾರಕ್ಕೆ ಬಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I should like the non-official business to be contiuned according to the schedule.

Mr. CHAIRMAN.—According to the schedule, tomorrow the debate on the budget discussions is to continue.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, we have the privilege. Why should it be taken away every time? In this Session, we have already missed one non-official day. Now, we are entitled to have it in the usual course. Even though on the agenda it is there, nothing will upset the budget discussion is non-official business is taken up tomorrow.

Mr. CHAIRMAN.—The Finance Minister will be available only on Monday. If we take up non-official business tomorrow, there will be one day less for the debate. We can fix up the non-official business a day after Monday.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I understand the Hon'ble Finance Minister is going on Monday and coming back the same day. He can give his reply on Tuesday.

Mr. CHAIRMAN.—I learn that the Hon'ble Finance Minister is returning on the 14th.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಜರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು.

Mr. CHAIRMAN.—I have no objection. But many hon'ble members wish the Finance Minister to reply. I will consult the Leader of the House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I am making a request that tomorrow may be non-official day. You may extend the time by a day or two for discussion on the Budget.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆ ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳವರಗೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈಗ ಏಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ?

Mr. CHAIRMAN.—All right, we shall take up the non-official business tomorrow.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

General Discussion

(Debate Continued)

†Sri GANJI VEERAPPA.—Sir, I am thankful to the Finance Minister, because for education they have set apart nearly Rs. 36 crores which comes to roughly 20 per cent of the total net revenue of the State. When we spend so much for education—nearly Rs. 36 crores—I have got a word to say against the low paid Primary and Secondary School Teachers. With regard to Primary School Teachers, one grievance is that when once a teacher is appointed to the primary school after S.S.L.C. plus training also, which is the minimum qualification required, he is given a particular scale and to get increaments to reach the maximum of that scale it will take 10 to 15 years, and he has to retire as a primary school teacher. The teacher has to play a very important role in the society training up children, especially at the Primary School level. Whereas, he same S.S.L.C man, if he accepts the post of a Second Division or First Division Clerk, he can rise even to a Gazetted Officer's post. This disadvantage for a teacher should be looked into. After all, a teacher should think that for the valuable work he renders to the society his prospects are in no way inferior to the prospects of anybody else, who in the same conditions and same qualifications enters Government service. So, something must be done either to give more increments or to have a better scale of pay to the primary school teaches. There has been a Government Order in the year 1961 that untrained teachers who are appointed prior to 23rd March 1961 should be given increments. Whether trained or untrained, they have the benefit of getting increments. Those who were appointed subsequent to 1961 do not get the same benefit as those who are appointed earlier. Sir, the grievances of those Section of Teachers who say inspite of the fact that we have put in a service of 15 years as Primary School Teachers with clean records, we do not get this benefit. Their work was equally good, as those of the teachers who are getting this benefit now. But inspite of that they are not getting this benefit. I say there is a lot of force in what they say and the same benefit should be extended to them also.

[MR. VICE-CHAIRMAN (Sri M. GOVARDHAN RAO) in the Chair]

There may be some additional financial commitment. But nevertheless the Government will be doing justice to those who were appointed subsequent to 1961. Therefore, these poor people should be extended at least this benefit. I hope the Government will kindly look into this and see this injustice is removed and they are benefited. The Government must also see that the lot of the Primary School Teachers is improved, so that the teachers' profession may be

more attractive. What happens is, those who have got the same qualifications will get promotions in other Departments. But these poor teachers will have to suffer in the Department without any promotion or anything. These teachers' profession is a valuable profession and they have to play a vital role in the Society. Therefore, this profession should be made more attractive. With regard to the South Kanara and Bellary Districts, the tripple benefit scheme that is extended to those who are in other parts of the State is not extended to these Districts. In 1963, there was a Government Order and according to that, there is no option to those teachers serving in South Kanara and Bellary Districts. Whether they opt out to that scheme or not, whatever the benefits accrue to others may also be made available to them. Their grievances are reasonable and the Government may look into this.

In regard to the associations of the Teachers, I have got a word to say. There must be one Central Organisation of these Teachers recognised by the Government. Mr. Mallaradhya knows that there is a sort of Association here in Seshadripuram which participated in politics. The teachers have nothing to do with politics. There is an association in Sheshadripuram located in the Office of the Jansangh. What I say is that they should not have anything to do with the Political Organisation. In fact there was a Central Association also to which the Mysore Association is affiliated. This Central Association is situated at New Delhi.

4-45 P.M.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಟೀಚರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತು ಇದೆಯೇ ?

Sri GANJI VEERAPPA.—I can take Mr. Patil to Seshadripuram and show the board that is existing there. It is a part and parcel of the same hall. There is no separate room for this. Any hon'ble member of this House may go and verify. The Central Organisation to which the Mysore State Association is affiliated had a protest day and offered satyagraha before the Parliament recently. Those who went from Mysore as delegates from this office participated in the Sathyagraha before Parliament and these people were given leave and they were treated as on duty. Such organisations which participate in the political organisation should not be recognised. Not that I am saying that this office should not be located there. What I am saying is let them not have anything to do with politics.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I was the President of the Federation for 10 years. The real point is whether the teachers have a right of association and to what extent their right may be exercised within the frame work of the public service and conduct rules and further whether they have any right to carry on agitation. In this connection, unless it is proved they are engaged in political activities of subversive nature, we cannot take any action.

Sri GANJI VEERAPPA.—It is all right for you now to say like that.

Sri J. B. MALLARADHYA.—As President of the Federation I know the correct position. I was elected, not nominated. The Government will be doing a wrong thing, if they do so. What they have to do in this connection is, they have to verify whether their action conflicts with the public service and conduct rules. They cannot do as Mr. Ganjiveerappa suggested.

Sri GANJI VEERAPPA.—Any Government servant, whether he is a teacher or anybody, is governed by the public service and conduct rules. If it is found that this association or any member thereof has really participated in a political activity, he comes under the provisions of these rules.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Unless it is proved that the teachers of this association have participated in the agitation you cannot do anything.

Sri GANJI VEERAPPA.—It is a matter of details. The Government should look into this. I have no details with me.

Sri M. C. NARASIMHAN.—It becomes a political activity if they accuse they are indulging in political activities. It cannot be treated as political activity if they putforth their grievances. It is not clearly stated what is that political activity, and whether that conflicts with conduct rules.

Sri GANJI VEERAPPA.—It is our experience not only in Mysore but also in some parts of the country.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಗಡಿ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೋಜೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೋ ?

Sri GANJI VEERAPPA.—I appeal to the members of this side and that side to leave away the students or teachers from political activities.

I appeal to all political parties not to have anything to do with the activities either of the students or teachers or anybody engaged in Government service. After all, they are expected to serve the people fairly and impartially. I am sure all will agree with me that Teachers Association should purely confine themselves to their own activity, there own sphere of work. If they were to really serve the society to the best of their ability and to the extent that we expect them to do, it is better we do not entangle them in any political activities.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್ ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ(ವಿಧಾನಸಭಾಕ್ಷೇತ್ರ).—ಅವರು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಾಗ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

Sri GANJI VEERAPPA.—I was not making any general aspersion against the teachers in general. If all the teachers were engaged in political activities, certainly this sort of work which has been carried on so well by them would not have been carried on by them. I am referring to particular activity of an Association in Bangalore that participated in this activity. Apart from that, I am not prepared to make any general comment on Teacher's Association. In fact, the bulk of the teachers are doing excellent work.

Recently with regard to admission to Engineering Colleges, the Union Minister for Education said that there must be 30 per cent cut; I entirely agree with that suggestion though the interest of some of the private colleges that depend upon the student strength for resources may be affected. This is the time when Government should take decision because admission time is coming very near. If you want to see that our engineers are employed properly, we should see that sufficient number is only taken. The Education Minister said that the Planning Body has not been able to specify the requirements. Still they say that with a view to meet the emergency to see that further unemployment is not created, 30 per cent cut in the admissions should be made. I wish the Government would take immediate steps to see in our State also, then the advice of the Government of India is implemented. I would be prepared to say that it should be 50 per cent cut; but it may be too drastic to begin with. With regard to polytechnics it is better we close down civil section. 5,000 diploma holders are loitering in the streets without jobs. There is no meaning in our young people wasting their 3 years period in polytechnics. Same is the case with mechanical diploma holders also. I do not want to repeat what I said earlier in connection with the debate on the Governor's Address. The system of education itself must be changed. That is for the Government to think without much loss of time There is growing unemployment even among the technical graduates and that should be viewed seriously because these young men once whose prospects were very bright are now dark. Even Engineering graduates are without employment.

I wish to say one thing more. With regard to land revenue, criticism was made. Mr. Anjanappa said that the Government deceived the public with false hopes. What all the Government said was that the land revenue in the present form will not continue.

Sri K. V. SKANKARA GOWDA.—They did not say that it will not continue. The Government have said that the question of continuing land revenue in the present form is being examined.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Not only they said that it will be abolished but during the last elections, pamphlets were printed and published widely and people were asked to vote for the Congress because land revenue was going to be abolished.

Sri M. C. NARASIMHAN.—If my friend yields, this is the speech delivered by Sri Ramkrishna Hegde on 24th March 1967. He said : 'I am glad to inform the House that the Government have taken a decision to abolish land revenue in its present form'. ಪ್ರಜೆಂಟ್ ಫಾರಮ್ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಡಿಸಿಷನ್ನೂ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

Sri GANJI VEERAPPA.—I respectfully submitted that there is no breach of promise or assurance given by the Government to this House or the State. In fact what all they have said is that the land revenue in the present form may not continue and it is under examination. I am sure it is under active consideration of the Government. That is what we are told.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—People are not against land revenue. They want land revenue to contiue as it is.

Sri M. C. NARASIMHAN.—In the course of the reply by the Revenue Minister which is an authoritative statement in the course of the debate in the lower House, he has definitely stated that this idea is given up because people want land revenue to continue in the same form as it is.

Mr. VICE-CHAIRMAN.—There is re-thinking on that point. That is what the Education Minister says now.

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—Rethinking consistent with the demand of the people.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನಗಳ ರುಜು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಯಾರು ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ನೀವು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನಗಳ ರುಜು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಕೆ ನಾವು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನಗಳ ರುಜು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ.—ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡಿ, ಕೊಡಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಶೆ ಇದ್ದರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—4—5 ಕೋಟಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಕಿ ಇದೆ, ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಅದು ತಪ್ಪು ಸನ್ನಿಂಡ್ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದದ್ದು ನಿಂತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ.—18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಾಕಿ ಇದೆ.

Sri GANJI VEERAPPA.—I want to ask the friends on the other side. From the speech of the Hon'ble Finance Minister we notice that the Government formerly proposed to introduce a Bill for levying agricultural income-tax. Now the Finance Minister says that the public opinion specially from the agriculturists is that they are not prepared to have the agricultural income-tax. On the other hand, they are prepared to pay the land revenue even at an enhanced rate. I am one with the view expressed by the Finance Minister, because if it is a question of option between the payment of agricultural income-tax and the payment of land revenue at an enhanced rate, I am prepared to agree with the latter because it involves no complications.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಚ್. ಶಿವಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ.—ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ಗಾಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈಗಿನ ಭೂಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ರೈತರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಭೂಕಂದಾಯದ ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇದೆ, ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ:ತ್ತೇವೆ. ಈಗಿನ ಭೂಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

Sri GANJI VEERAPPA.—Sir, I am glad that my friend agrees with one aspect. There is need to levy more tax and he says there are other ways of levying tax. If our friends tell the Government that there are better methods of levying the tax, I am prepared to agree with them. Sir, it is a matter of opinion as to what should be the proper tax, and at what levels.

Sir, with regard to land revenue, I am of the firm opinion that if it is a question of levying agricultural income-tax, it is better that they do not take it up. Government have advisedly not taken up that matter now. In fact, what they say is correct: the public feeling is not in favour of agricultural income-tax, but for the continuance of the land revenue. I make one suggestion. If it is a question of having modified system of land revenue, I suggest that exemption may be given to the occupants of land below five acres—dry land. After all.....

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—That will give room for fragmentation.

Sri J. B. MALLARADHYA.—More than 75 per cent of the land revenue realised is from the small land holders. If you say that you will be advocating the cause of the removal or land revenue.

Sri GANJI VEERAPPA.—That is one of the suggestions which I am going to give to the Government. Because our friends on the other side do not want that concessions should be given to small land-holders.

Sri G. V. ANJANAPPA.—We did not say that. Why do you misinterpret us ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—In Kerala, holdings which are less than 2 acres are exempted. If the Government is anxious to waive recovery of land revenue, they must be prepared to exempt five acres. Please let us know whether you want it to continue or not ? Please make the position quite clear.

Sri G. V. ANJANAPPA.—Sir, I was suggstion that there is scope for increasing the present land revenue. After all the rates of land revenue in Mysore, if we compare land revenue rates that are prevailing in Mysore with those that are prevailing outside, you will find that we are having the lowest rates in Mysore. I think my friends on the other side agree with me when I say this. So there is scope for increasing land revenue and if necessary there is scope for levying some more cesses. education cess, etc., to augment our resources. And the question of exempting small land holders from the levy may be

(SRI G. V. ANJANAPPA)

examined. It is better that very small land holders may exempted from the payment of land revenue. It may not be large. But it is a good gesture.

Sir, with regard to food shortage, I am glad to say with these two years of intense activity.....

Sri A. H. SHIVANANDASWAMY.— The Madras Budget is with me. Their Budget is 200 crores and their land revenue income is 630 lakhs.

Sri GANJI VEERAPPA.—He has not probably taken into accounts, water rate and other things. Even water rate in Mysore is far less.

Sir, I was telling the House that with regard to food production we see intense activity in the Agricultural Department, helping the agriculturists to increase their food production. I agree much more has to be done. We have to see that these loans, the deve opment loans in the agricultural sectors are given to the agric lturists speedily. In fact, one hurdle that the raiyat is experiencing, which is a serious obstacle in his way of getting the loan is at the lower level. He has to produce the form No. 5 or 6 from the Shanubhogue or the kulkarni, as they call him in northern karnatak. We find the record of rights are not kept up to date at all. Though transactions take place years before, though a duty is cast on the Sub-Registrars to send entries to the taluk office where transcations are to be entered in the relevant registers, they are not done as a matter of fact. That is the experience everywhere. And in the matter of giving loans, the greatest obstacle is that the agriculturist who wants loan, has to go to the shanubhogue or the taluk office and get a copy of the record of rights register. It is much better that a fool-proof system is evolved. We know that the agriculturist is unable to get a copy of the record of rights within 24 hours and it may even be provided that the credit institutions that give loan may be asked to go to the taluk office and have this verified. Otherwise, in spite of the fact that crores of rupees are set apart for loan purpose, the raiyats cannot get it because, they are not able to produce these records. This is the difficulty which the agriculturists are experiencing and should be removed. In fact there are some districts where the record of rights registers are kept with the Shanubhogues or secretaries now called the village accountants. There are some districts where the records are kept with the Thasildar's office. In the Thasildar's office you can get things done quickly.

Sri J. S. MALLARADHYA.—The Shanubhogues should not keep it. As soon as entries are completed, it must be passed no to the tal k office. Government have advisedly passed a series of orders on this subject.

Sri GANJI VEERAPPA.—In fact, the practice that prevails in my place is that the shanubhogues keep these records. It is not kept in taluk office. Shanubhogues are in villages and the applicant has to go

from village to village in search of these Shanubhogues. If he wants to get things done quickly, he has to pay some thing. This is what is happening. What I suggest is, that there must be some uniform practice in this respect and what is more important is, the records must be brought up-to-date. I don't mind if special officers are appointed to bring this record up-to-date. The mutation fee will have been paid in the Sub-Registrar's Office but the fact is not intimated to the Taluk Office in spite of the fact that they are required to do so. These are the practical difficulties when these loans are to be distributed according to the expectation of the Government. These hurdles must be removed. There must be some uniform practice and this record must remain with the Taluk Office ; and action must be taken against the Tahsildars if they do not comply with the requests of the agriculturists. If they do not give copies, whatever money Government want to give to the agriculturists, will not reach the hands of the ryots in time; and these poor people have to make unnecessary trips to the Shanbhogs and loiter in the Taluk Office.

There is lot of progress made in improved seed production and distributilion of seeds and fertilizers. Probably fertilizers may be supplied at rates cheaper than the present rates because it is found that the fertilizers are costing a little more ; their cost has to be reduced. Better the Government think of some measure and see that the prices of the fertilizers are lowered. In fact, I read in paper that some negotiations are going on to produce ammonia at a lower rate and give it to the ryots, I am glad.

I do not want to take any more time. I see all-round progress achieved in the various Departments. But one important point I want to impress upon the Government is that our resources must be augmented. The resources can be augmented in two ways. One way is by effecting economy, taking further economy measures over administrative expenditure. It is possible to reduce administrative expenditure. In fact, there is wastage of funds also. There are several departments which I would call as wasteful departments. There are also leakages. In fact, sales tax is not collected in full and huge arrears are outstanding. In respect of sales-tax, the revenue is increasing. If leakages are not there, I am sure we can raise a few more crores of rupees from sales-tax itself. My hon'ble friend Mr. Shamiah Gowda is anxious to see that some more items are included in the Schedule appended to the Sales-Tax Act. Instead of taxing the poor man, it is better we think of improving our resources, first by cutting short our expenditure Next, taking recourse to taxation measures which will not be directly felt by the ordinary common people. Side by side with economy measures, there should be collection of arrears.

Sri G. V. ANJANAPPA.—What about the plea of certain members to levy tax on urban property ? They say there is scope for some more taxes on the urban people and in the urban sector and thus our resources can be improved.

Sri GANJI VEERAPPA.—I am prepared to agree to any taxation measure so far as some of these sectors are concerned provided the poor agriculturist is left aside. He is not able to bear any more burden. So far as other sectors are concerned, I am prepared to have further taxation.

5-15 P.M.

Sri VENKANAGOUDA SIDDANGOUDA.—A farmer who toured this country recently has commented that the Indian Government is spending 40 per cent of its total resources only on construction of magnificent buildings and opined that it is not desirable to venture on such prohibitive expenditure at a time when there is economic crisis in the country. What are the views of the hon'ble Member on this point ?

Sri GANJI VEERAPPA.—It is a matter of policy to be considered by the Government of India. What I am now concerned is, that our resources must be augmented. Our wasteful expenditure must be reduced or avoided and more money should be spent on productive activities like the irrigation projects. That way, we can think of improving the economy of our State.

It is with the best of efforts that the Finance Minister has been able to place the Budget under very hard and difficult circumstances facing the State and the country. While concluding, I wish to compliment the Finance Minister for presenting a surplus budget. He has cleverly managed. But he has not manoeuvred or concealed anything. In fact, it is a very frank speech that he has made and every aspect of the financial condition of the State is placed before this House. The House is taken into confidence in expressing the difficulties and shortcomings.

Sri G. V. ANJANAPPA.—How can there be surplus after paying the enhanced D.A. to the N.G.Os ?

Sri GANJI VEERAPPA.—My friend was not in the House when at the outset, I said in my speech that the Finance Minister has not taken into account the enchanced D.A. to the officials and that if that is taken into account, it cannot be a surplus budget. The Finance Minister has frankly stated that the current year opened with an overdraft from the Reserve Bank of India of nearly Rs. 12 crores. It is a very frank exposition of the financial position of the State. I conclude by saying that the Finance Minister has been very frank in placing all aspects of State finances before this House and that he has taken this House into confidence by revealing the shortcomings and difficulties as also the brighter aspects of the State in future.

Thank you.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು 1968 69ನೇ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗತಾನೆ ಮಾತಾಡಿದಂತಹ ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕುಬ್ಬದರವರು ಸರ್ಕಾರ

ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಡನೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕುಬೇರರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ:

> "Though food production has tended to increase over the past 10 years, there has been a continued shortfall because of the rise in population. In 1956-57 while the production of foodgrains was 33.5 lakh tonnes, in 1965-66 it was 46.8 lakh tonnes. This is about 40 per cent increase in 10 years"

ಸ್ವಾಮಿ, 1956–57ರಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥದ್ದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. 1956-57ರಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿ ಆವತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಮಗೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಏನಿತು ? 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಈಗ ಕೊರತೆ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡಾ 40 ರಷ್ಟು ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಸರಕಾರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. 1956-57 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವಾಗ ಉತ್ಪನ್ನ ಶೇಕಡಾ 40 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಶೇಕಡಾ 15ರಷ್ಟು ಕೂಡ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಶೇಕಡಾ ಎರಡೂವರೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಶೇಕಡಾ 40 ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ರೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಎಲ್ಲ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಗೋಸ್ಕರ ಹಾಗೂ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ಸ್ ಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಇವೆಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಇನ್ನು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ನಮಗಿಲ್ಲ ಇಂದು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರವೇನೋ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ಭಾಗ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗದೇ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ರೈತ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ರೈತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 19,922 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂದು ಸರಕಾರ ಸುಮಾರು 1,18,000 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಇಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್‌ಗಳು ಈ ದೇಶದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್‌ಗಳ ಅಭಾವ ಇವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರು ಹೊರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಇಂದು ಪರ್ಚೆಲ್ಸೈಸರುಗಳ ಅಭಾವ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ರೈತ ತನ್ನ ಭೂಮಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದದ್ದೇ ಹೊರಗೆ ಕಾಗಿಸಿ ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮೂಲಕ ರೈತರು ಫರ್ಚೆಲ್ಸೈಸರು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಮತ್ತು ರೈತರು ಪರೀಕ್ಷಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತ ಸರಿಯಾಗಿ ಫರ್ಚೆಲ್ಸೈಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಆಹಾರದ ಬೆಳೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಲ್‌ಚರ್ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಫ್ರೂಟ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ಸ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಹಂಚಿಗೆ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಇವೆ. ಸರಕಾರವೇನೋ 45-50 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಪ್ಲಾಂಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಜನ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇದು ಏನಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ವನ ಮಹೋತ್ಸವ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು, ಅದರಂತೆ ಇದೂ ಆಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆದವು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹಾಳಾದವು ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕ ಲಂಚಗಳನ್ನು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್‌ಚರ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪಡೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲಾಖೆಯವರೇನೋ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದು ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಹಾಲಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೆಂದು ಮಾತಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಹಾಲನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿಯವರು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ರೈತರಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲನ್ನು ಪಡೆದು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಲು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೋಷಗಳಿದ್ದಿರಬಹುದೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲವಾಗಿ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಈಗ ಇಲ್ಲ ರೈತರು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹಾಲನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೇ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಡೈರಿಯವರು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಾ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಹಾಲು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲನ್ನು ಮೊದಲು ಶೇಕಡಾ 60 ಅಥವಾ 70 ರಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ತಾನು ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಅಸೋಷಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವೊತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ಡೈರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಕ್ರೀಂ ತೆಗೆದು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಡೈರಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲೀಟರಿಗೆ 1-50 ಪೈಸೆಯಿಂದ 1-70 ಪೈಸೆ ವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. 1-70 ಪೈಸೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಆದುದರಿಂದ ಡೇರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಯಾಗುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ

ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಳ್ಳದೇ ಇಂದು ಇತರರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಜ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದೇನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದೆವೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗಂತ ಹೇಗಂತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಾರು 170 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. 170 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳೇನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ರದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರ ಹಣ ಬೇರೆ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಇಲಾಖೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸರಿಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಆಯಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇತರ ಯಾವ ಒಂದು ಸರಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 46 ಲಕ್ಷ ಫಿಕ್ಸೆಡ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಹಾಗು 55 ಲಕ್ಷ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಹಾಕಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಮಾತ್ರ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟು, ಬರತಕ್ಕಂಥ ಲಾಭ ಎಷ್ಟು ಅಂದರೆ 24 ಲಕ್ಷ ಬಂಡವಾಳ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಲಾಭ 1 ಲಕ್ಷ 47 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ 1 ಲಕ್ಷ 47 ಸಾವಿರ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅನುಭವ ಇದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೊರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮೆಷಿನರಿ ಉಪಕರಣ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಆದಾಯ ಇರುವ ಕಡೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಆದಾಯ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಒಳ್ಳೇ ಮೆಶಿನರಿ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್, ಕನಕಪುರ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 58 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸಿನಲ್ಲಿ 22 ಲಕ್ಷ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ 12 ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕನಕಪುರ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಲಕ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ? ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಅಂದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಅಂಥ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಲ್ಕ್

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಫಿಲೇಚರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದು ಇದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ. 16 ವರ್ಷದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆ, ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಕಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15-16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಈ ಮೂರು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ನಷ್ಟ ಆಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿಷಯ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಓನರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತೀವ್ರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾಮಿ, ಏಲೇಜ್ ಸ್ಕಾಲರ್ ಸ್ಕೇರ್ ಇಂಡಿಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೈ ಮಗ್ಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದು ಯಾಂತ್ರೀಕರಣದ ಅನುಕೂಲತೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಈ ಕೈ ಮಗ್ಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸರಿಯಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಹಣ ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಸ್ಪೂಟ್ನಿಕ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಮಗ್ಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮಗ್ಗಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಮಗ್ಗಗಳು ಆಗಬೇಕು ಯಾಂತ್ರೀಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಾವಿರಾರು ಕೈಮಗ್ಗಗಳು ಇದ್ದವು. ಇವತ್ತು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ 10 ಕೈ ಮಗ್ಗಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ 5,000 ಪವರ್ ಲೂಮ್ಸ್ ಇವೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 5,000 ಪವರ್ ಲೂಮ್ಸ್ ಇವೆ. ಕೈ ಮಗ್ಗಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಪವರ್ ಲೂಮ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿತನ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಅದೇ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೇಯ್ಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆ. ನಾನು ಸತ್ಯವಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೇಕಾರರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟರು, ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೈ ಮಗ್ಗದಿಂದ ನೇಯ್ಗೆಯವನ ಉದ್ಧಾರವಾಗ ಪದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೇ ಪಂಚ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರೀಬೇಟ್ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಗಜಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪೈಸೆ ರೀಬೇಟ್ ಆದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರೀಬೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ? ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಟ್ಟೆ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ರೀಬೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ ? ಅಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬರೀ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಒಬ್ಬನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ್ನು ಮುಕ್ಕೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾರುವುದು ಹೀಗೆ ಬರೀ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಗದು ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ತಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೀಬೇಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತಿಂಗಳ ಹತ್ತನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಮ್ ವೀಕ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಾರ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹತ್ತು ಪೈಸೆ ರೀಬೇಟ್ ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ರೀಬೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಇದೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪವರ್ ಲೂಂ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

"Government of India allotted 2,000 powerlooms to the State to be installed in the co-operative sector during the Third

Plan period. Out of this, 1,808 have been erected and 1,400 commissioned. Financial assistance to the extent of Rs. 73·87 lakhs has been extended for the development of this industry in Mysore State.

Government of India have allotted 4,300 powerlooms to the State to be installed in the Fourth Plan period both in the Co-operative Soctor and Private Sector on a phased programme. With the implementation of this scheme, it is hoped that the earning of the weavers would be doubled."

ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು 12,000 ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ಮಗ್ಗಗಳು ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿವೆ, 5 ಸಾವಿರ ಮಗ್ಗಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿವೆ, 2 ಸಾವಿರ ಮಗ್ಗಗಳು ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿವೆ. 12 ಸಾವಿರ ಪವರ್ ಲೂಂ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಉದ್ಯಮದ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನೂ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ವೈಸ್ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಅವರು.—ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಮಗ್ಗಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ ಹೇಗೆ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನೂರಾರು ಮಗ್ಗಗಳನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸ್ಕೀಂ ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

12 ಸಾವಿರ ಪವರ್ ಲೂಂ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉದ್ಯಮ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಇದರಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 5 ಸಾವಿರ, 10 ಸಾವಿರ ಮಗ್ಗಗಳ ಚಿತ್ರ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಇಡೀ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿರುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಗ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಮಗ್ಗಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬೊಬ್ಬೆ ಎದ್ದಿದೆ. ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವ ಈ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀರು ಎರಚಿದ ಹಾಗೆ ಎರಚಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಅದರಿಂದ ಯಾವ ತರಹೆನೋವು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ 12 ಸಾವಿರ ಪವರ್ ಲೂಂ ಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಆದಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಇವೊತ್ತು ಪವರ್ ಲೂಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನೆರವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಣವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು! ನಾನು ಮೊದಲು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಾಗಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ).

5-45 P.M.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆಯ ಆರ್ಟ್ ಸಿರ್ಕ್ ಆಯಿದು ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇವರ್ ಯಾರ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಜಿರ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಅವರು ನಮ್ಮ ಜಾಯಿಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಜಿರ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಇವರಿಂದ ನಾವು ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಒಂದು ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನತನಕ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಉದ್ಯಮ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳ ಉದ್ಯಮ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಂ ಬೋರ್ಡ್ ನವರು ಪ್ರೊಪೋಟಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳಿಂದ ಕೈವಸ್ತ್ರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಡಚಣೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ ಮೆಹ್ತ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಸಹ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿ ಅನೇಕ ಸಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಸಿಫಾರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಆಗಿವೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂಥಿಂಥ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪವರ್ ಲೂಂ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಸಹ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

> "The Committee has also observed that representations were made to the effect that powerloom sector my also be allowed to instal automatic powerlooms. The Government accept this recommendation."

ಈ ಕಮಿಟಿ ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ತರಹ ಇವೆ. ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಪವರ್ ಲೂಂ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

> "The Committee has recommended that powerloom owners should be enabled to market their cloth direct so as to derive the full benefit arising from the sale of processed cloth and that processing establishments may be set up preferably on co-operative lines, in different centres in the country. The Committee has also recommended that common service facilities should be provided for handlooms and powerlooms both within and outside the co-operative field. The Committee has further suggested the formation of co-operative marketing institutions for powerlooms in different centres. The Committee has further recommended that powerloom establishments should be encouraged to organise modern methods of publicity and sales

so that the advantages which are now being derived by mills may also be obtained by the powerlooms. Government agree with these recommendations and would commend them to the State Governments and the industry for implementation."

ಇಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮತಿಯಿಂದ ಸಲಹೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಪವರ್ ಲೂಂ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪವರ್ ಲೂಂ ಉದ್ಯಮ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡು ಪವರ್ ಲೂಂ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನೂಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ ನವರು ಗೃಹಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿತ್ತು, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನದು ಸೇ೭ ಭಾಗ ಇತ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ 80 ಭಾಗ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೊಂಬಾಯಿಗೇಕೆ ಹೋಯಿತು? ಈಗಲೂ ಸಹ ಕಾಲ ಮಿಂಚಲ್ಲ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ನೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಐದನೆಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 5 ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಆ 5 ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವಿರುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೂ, ಬೆಳೆದ ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವವರಿಗೂ ಅಂದರೆ ವೀವರ್ಸ್‌ಗೂ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹಿಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರಯದೆ ರೇಷ್ಮೆ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತ ಇರಬೇಕು, ರೀಲರ್ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡುವವರಿರಬೇಕು. ಈ 3 ಮಂದಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಸ್ಥಾನವಿರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡಿನ ವಿಚಾರವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಂಥವರು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ: ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಆಭಾನ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾಂತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಸರಕಾರದವರು, ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೆದಕದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೆದಕಬಾರದು. ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲರುವ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಸಭಾಪತಿಯವರೂ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು, ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನರ್ ಫಿಗರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲೇನೂ ನೂನ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮುಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ, ಅವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಮೊದಲು ಎಲ್. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದಿರಿ? ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದುದರಿಂದ ತೊಂದರೆ, ಅದುದರಿಂದ ಒಂದೇ ಸಲ 15 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಎಲ್. ಎಸ್. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದರು. ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಚ್ಯುರೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಫಿಲ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಫಿಲ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ವಿಚಾರವೂ ಅಷ್ಟೆ, ಈಗ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಏರುಪೇರು ಮಾಡಿದ್ದರ ದೆಶೆಯಿಂದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯುವಕ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ತಲೆದೋರಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಾಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇದ್ದಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಡ್ಡೂರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ತರಿದೋರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾವೂ ನೀವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅವತ್ತಿಗೂ ಇವತ್ತಿಗೂ ಬದರಾವಣೆ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ತರಿದೋರಿದ, ಹುಡುಗರು ನರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಷ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲೀ, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಾಗಲೀ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬಾರದು. ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮಾನರನಿಗೆ ವರ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೇ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಷ್ಕರಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮೊಲಕುಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಹಿಂದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಧೃಡವಾದ ನಿಲುವು ತಾಳಬೇಕು. ದ್ವಿಭಾಷಾ ಅಥವಾ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಯಲ್ಲರಲ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ ಬಂದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನುಮಾರು 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹುಡುಗರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುವುದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವುದು ಪಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆಗ ಹಿಂದಿ ರದ್ದುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಚುನಾವಣೆ. ಇದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈಗ 1964ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಡಲಿ, ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ. ಹೊಸ ಅಕ್ಟನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ, ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನ ವಿಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀಸರಾಗಿಡಲು ಎಲ್ಲೂ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಮೀಸರಾಗಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೀಸರಾಗಿಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದೇಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದು ? ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ? ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ, ನಾಳೆ ನೀವೇನಾದರೂ ಎರೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕನಗೌಡ ಸಿದ್ದನಗೌಡ.—ಈಗ ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಈ ಎರಾ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ (ನ್ಯಾಯೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಕ್ಷೇತ್ರ).—Reservation for ladies is valid ಅಂತ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಎಲ್ಲಿದೆ ಸ್ಥಾನವು? 1961ರ ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಓಟರುಗಳ ಲಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಓಟರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಇಸ್ಟು ಎರಡು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ 30 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯ ತನಕ 19 ಸೀಟು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. 30 ಸಾವಿರ ಮೀರಿದರೆ 22—23 ಸೀಟು ಆಗುತ್ತದೆ. 1961ರ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ 29 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪುರಸಭೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 35—36 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಂದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ 19 ಸೀಟುಗಳು ಬಂದರೆ ಅವರ ಒಂದು ರೈಟ್ ಡಿಪ್ರೈವ್ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗಲಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅದು ಆಗುವತನಕ ಚುನಾವಣೆ ಆಗಬಾರದು, ಆದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೊಬೇಷನರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ತಮಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋಸ್ ಕೊಡುವುದಕೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾರುಬಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು.

ಅದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಘನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇ ಟಿನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಯಾವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತರುಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗಂತೂ ಅಪನಂಬಿಕೆಯೇ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದಿನ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ ಆಫೀಸರು ಇದ್ದರೋ ಅವರ ಸಮಕ್ಕೆ ಇವರು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಬರಲಾರರು. ಈ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತರುಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನೋ, ತಮ್ಮನೋ ಅಥವಾ ಅಳಿಯನೋ, ಭಾವಮೈದುನನೋ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 75 ಭಾಗ ಅಳುವ ಪಕ್ಷದವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೋಮಿಗೆ ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರೋ ಅದೇ ಕೋಮಿ ನವರು ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೊದಲು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಿ. ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಆಶೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೊಬೇಷನರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,

Mr. VICE-CHAIRMAN.—The House will now rise and meet tomorrow at 2-15 P. M. to discuss Non-official Business.

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at Fifteen Minutes past Two of the Clock on Friday, 8th March 1968.

WD 10558—GPB—600—30-7-1968